

POSTANOWIENIE

Dnia, 14 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Hanna Małaniuk

SSA Małgorzata Mazurkiewicz- Talaga

SSA Jerzy Geisler

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 grudnia 2012 r.

sprawy z powództwa: **P. S.**

przeciwko: **K. D. i D. D.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sąd Okręgowy w Poznaniu z dnia 21 maja 2012 r. sygn akt XII C 969/10

postanawia:

oddalić zażalenie

SSA M. Mazurkiewicz- Talaga SSA H. Małaniuk SSA J. Geisler

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie pozwanych na postanowienie o odrzuceniu apelacji. W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że zażalenie podlega odrzuceniu między innymi wtedy, gdy nie jest należycie opłacone. Skarżący nie wnieśli opłaty od zażalenia, dlatego Przewodnicząca wezwała ich do jej uiszczenia w tej części, w której nie zostali zwolnieni od kosztów. Skarżący tego nie uczynili, dlatego zażaleniu nie można nadać biegu.

Zażaleniem zaskarżyli powyższe postanowienie pozwani. Ze względu na nieuzupełnienie braków, zażalenie pozwanej prawomocnie odrzucono. Pozwany uzupełniając zażalenie podał, iż Sąd w sposób bezzasadny uznał, że nie zostały uzupełnione braki formalne apelacji, w sytuacji, gdy pozwani w sposób skrupulatny odpowiadali na wszystkie otrzymane z Sądu zobowiązania. W tym stanie rzeczy nie istniały przesłanki do odrzucenia zażalenia pozwanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne.

W niniejszej sprawie postanowieniem odrzucono apelację pozwanych. Wnieśli oni zażalenie na to postanowienie i zostali zwolnieni od opłaty od tego postanowienia powyżej kwoty 200 zł. Sąd Okręgowy wezwał pozwanych do uiszczenia tej opłaty pismem z 19 marca 2012 r., pozwany odebrał to pismo osobiście 25 kwietnia 2012 r. W dniu 12 kwietnia wniósł on o zwolnienie od opłaty w wysokości 200 zł, który to wniosek został odrzucony dnia 21 maja 2012 r., na zasadzie art. 107 ust 2 u.k.s.c., gdyż został ponownie oparty na tych samych okolicznościach co poprzedni wniosek. Zważyć należy, że złożenie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych opartego na tych samych podstawach nie powoduje przerwania biegu terminu do złożenia opłaty (porównaj: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia

11 lutego 2009 r. sygn akt V CZ 4/09), co zapobiegać ma przewlekaniu postępowania. Jednakże postanowienie o odrzuceniu wniosku o zwolnienie od kosztów, jako opartego na tych samych podstawach, podlega kontroli na zasadzie art. 380 k.p.c. zgodnie z którym sąd drugiej instancji, na wniosek strony, rozpoznaje również te postanowienia sądu pierwszej instancji, które nie podlegają zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Wniosku o kontrolę postanowienia o odrzuceniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, pozwany w zasadzie nie sformułował. Ubocznie można jednak zauważyć, że postanowienie Sądu Okręgowego jest prawidłowe, gdyż oświadczenie pozwanego z 11 maja 2012 r. jest co do zasady identyczne z jego oświadczeniem z 31 stycznia 2012 r. Zwiększyła się co prawda deklarowana suma blokad na rachunku pozwanego, jednakże okoliczność ta nie może mieć wpływu na ocenę możliwości ponoszenia przez pozwanego kosztów sądowych, gdyż i wcześniej nie mógł on korzystać z tego rachunku. Bezsprzeczne jest, iż pozwany nie uzupełnił braku fiskalnego zażalenia, a termin do uiszczenia opłaty nie został także skutecznie przerwany, co uzasadnia odrzucenie środka zaskarżenia.

Ze względu na powyższe Sad Apelacyjny na zasadzie art. 397§2 k.p.c. w zw. z 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSA M. Mazurkiewicz-Talaga SSA H. Małaniuk SSA J. Geisler